

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Jiřího Pally, JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D. a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobkyně: **K. O.**, zast. JUDr. Drahomírou Janebovou Kubisovou, advokátkou, se sídlem Blahoslavova 186/II, Mladá Boleslav, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 8. 2008, č. j. OAM-407/LE-HA18-L05-2008, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 10. 10. 2008, č. j. 47 Az 55/2008 - 34,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobkyně JUDr. Drahomíře Janebové Kubisové **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů v částce 2856 Kč, která jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 22. 8. 2008, č. j. OAM-407/LE-HA18-L05-2008, byla zamítnuta žádost žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. f) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů, neboť žalobkyně neuvedla skutečnosti svědčící o tom, že by mohla být vystavena pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že jí hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu.

Rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 10. 10. 2008, č. j. 47 Az 55/2008 - 34, byla žaloba žalobkyně proti tomuto rozhodnutí žalovaného jako nedůvodná zamítnuta. Proti tomuto rozsudku podala stěžovatelka prostřednictvím ustanovené zástupkyně včasnou kasační stížnost.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu § 104a zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) dále zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle tohoto ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná.

Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje typický neurčitý právní pojem. Do soudního řádu správního byl zaveden novelou č. 350/2005 Sb. s účinností ke dni 13. 10. 2005. Jeho výklad, který demonstrativním výčtem stanovil typická kritéria nepřijatelnosti, byl proveden např. usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikovaným pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Namítá-li stěžovatelka v kasační stížnosti, že ze zjištěných skutečností nelze dovozovat, že by žádost u udělení azylu podala až v souvislosti s udělením správního vyhoštění, pak Nejvyšší správní soud poukazuje na to, že v souzené věci byla žádost žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. f) zákona o azylu, tedy z důvodu, že žalobkyně neuvedla žádné důvody pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12 a § 14a zákona o azylu, a nikoliv podle § 16 odst. 2 zákona o azylu, vztahujícího se na situace, kdy je z postupu žadatele o udělení mezinárodní ochrany patrné, že žádost podal s cílem vyhnout se hrozícímu vyhoštění, vydání nebo předání k trestnímu stíhání do ciziny, ačkoliv mohl požádat o udělení mezinárodní ochrany dříve.

Ohledně tvrzení stěžovatelky, že jí v zemi původu hrozí pronásledování z důvodu její tvrzené homosexuality, pak Nejvyšší správní soud uvádí, že touto problematikou se již zabývalo několik rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. V rozsudku ze dne 5. 10. 2006, č. j. 2 Azs 66/2006 - 52, publikovaném pod č. 1066/2007 Sb. NSS, dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že *„sexuální orientace žadatele o azyl může být podle okolností a s ohledem na poměry v zemi původu považována za znak jeho příslušnosti k určité sociální skupině ve smyslu § 12 písm. b) zákona o azylu“*. Poměry v Mongolsku však pod uvedené rozhodnutí podřaditelné nejsou, o čemž svědčí rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 4 Azs 25/2008 - 50, dostupné na www.nssoud.cz, v němž se soud zabýval přímo otázkou možného pronásledování osob s homosexuální orientací v Mongolsku a nedospěl k závěru o takovém pronásledování v zemi původu žalobkyně.

Pokud jde o obavy žalobkyně z pronásledování ze strany soukromé osoby - manžela, s nímž se žalobkyně zamýšlí rozvést, pak Nejvyšší správní soud poukazuje na to, že se problematikou obětí domácího násilí v Mongolsku již zabýval např. v rozsudku ze dne 31. 3. 2009, č. j. 8 Azs 12/2009 - 52, dostupném na www.nssoud.cz. Pokud jde o přesvědčení stěžovatelky, že výše uvedené skutečnosti jsou důvodem alespoň pro udělení humanitárního azylu, pak Nejvyšší správní soud podotýká, že v daném případě byla žádost žalobkyně zamítnuta jako zjevně nedůvodná, přičemž v takové procesní situaci nejsou posuzovány důvody pro udělení humanitárního azylu. Navíc, jak uvedl Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 19. 7. 2004, č. j. 5 Azs 105/2004 - 72, publikovaném pod č. 375/2004 Sb. NSS, udělení humanitárního azylu je výsledkem správního uvážení a proto

podléhá soudnímu přezkumu jen v omezeném rozsahu (srov. § 78 odst. 1 věta druhá s. ř. s.).

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje tedy dostatečnou odpověď na námitky podávané v kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Shledal ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta. Stěžovatelce byla pro toto řízení před Nejvyšším správním soudem, stejně jako pro řízení před soudem prvního stupně, ustanovena soudem zástupkyní advokátka; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokátky částkou 1 x 2100 Kč za jeden úkon právní služby spočívající v podání kasační stížnosti ze dne 22. 12. 2008 [§ 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“)], a dále 1 x 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Protože advokátka soudu doložila, že je plátkyní daně z přidané hodnoty (dále jen „daň“), zvyšují se její odměna a hotové výdaje o částku odpovídající dani, kterou je advokátka povinna odvést z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Částka daně vypočtená podle § 37 písm. a) a § 47 odst. 3 zákona č. 235/2004 Sb. činí 456 Kč; odměna advokátky a její hotové výdaje navýšené o daň tedy činí 2856 Kč. Zástupkyni žalobkyně se tedy přiznává odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši 2856 Kč. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. července 2009

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu